

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/324/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114228939
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5114228939.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiline, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti odporcovi: B. R., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXXX/X, H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca, so sídlom Fraňa Kráľa 2080, Čadca, o zaplatenie 270,27 eur s prísl., rozhodol

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Súd odporcovi a vedľajšiu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 5.8.2014 podaným na súd 04.09.2014 domáhal voči odporkyňi zaplatenia 270,27 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 270,27 eur od 17.6.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že 17.6.2009 uzavrel s odporkyňou dohodu o uznaní dlhu č. 8000035337 so splátkovým kalendárom, ktorej predmetom bolo uznanie dlhu z revolvingového úveru.

Odporkyňa sa k návrhu nevyjadřila.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa k návrhu mimo zahlásenia vstupu a všeobecného vyjadřenia, k premetu konania nevyjadřil.

Podľa § 115a ods. 2 OSP pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. S poukazom na ust. § 156 ods. 3 OSP súd oznámil čas a miesto verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a vo veci rozhodol rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 115a ods. 2 O.s.p..

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Súd zistil, že účastníci uzavreli dohodu o uznaní dlhu č. 8000035337 so splátkovým kalendárom, medzi veriteľom - navrhovateľom a odporkyňou s označením zmluvy č. 8000035337 na pôžičku 2.102,70 eur pri neuhradenej pohľadávke 1144,24 eur a zmluvných pokutách 1.061,18 eur s celkovým záväzkom 2205,58 eur, ktorý mala uhradiť odporkyňa v 36 splátkach po 61,27 eur k 16 dňu v mesiaci.

Podľa výpisu úhrady splátok mala uhradiť spolu 14 splátok po 61,27 eur a 15 splátku 16,19 eur.

Súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že jeho povinnosťou je pri nárokoch voči spotrebiteľovi vykonať prieskum nárokov v takom rozsahu, aby nedošlo k uplatneniu nárokov z neprijateľných zmluvných podmienok a nárokov v rozpore so zákonom.

V bode 26 rozsudku Océano Grupo Editorial a Salvat Editores Súdny dvor rozhodol, že účel článku 6 smernice 93/13, ktorý členským štátom ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné, nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi, aby sám poukázal na nekalý charakter týchto podmienok. V sporoch, ktorých hodnota je často obmedzená, môžu náklady na služby advokáta prevyšovať záujem, ktorý je predmetom sporu, čo môže spotrebiteľa odradiť od toho, aby sa proti uplatneniu nekalých podmienok bránil. Ak je pravdou, že v mnohých členských štátoch procesné pravidlá jednotlivcom umožňujú, aby sa obhajovali v takých sporoch sami, existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že najmä z dôvodu svojej nevedomosti spotrebiteľ na nekalý charakter jemu predložených podmienok nepoukáže. Z toho vyplýva, že účinnú ochranu spotrebiteľa možno dosiahnuť, len ak sa vnútroštátnemu súdu prizná možnosť posúdiť uvedené podmienky bez návrhu.

Nie len v konaniach so spotrebiteľským charakterom, ale vo všetkých súdnych konaniach mimo osobitných konaní (napr. zmenkové konanie) je nevyhnutné preukázať aj kauzálnosť nároku. Práve kauza nároku sa preukazuje riadnym opisom zmluvného vzťahu a preukázaním jeho vzniku.

Samotné uznanie záväzku nespôsobuje zmenu v obsahu záväzku, nanajvýš prenáša dôkazné bremeno neexistencie či splnenie nároku na dlžníka a môže mať vzťah k premlčaniu.

V konaní však súd vôbec nemal preukázanú existenciu akejkoľvek úverovej zmluvy či zmluvy o pôžičke, ktoré podľa ust. § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. musela byť v písomnej forme. Rovnako nepreukazuje ani samotné poskytnutie finančných prostriedkov na požiadanie dlžníka.

Taktiež konanie veriteľa za účelom uznania záväzku so splátkovým kalendárom bolo judikované ako nekalá obchodná praktika.

Podľa rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/296/2013, čo sa týka navrhovateľom predloženej Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, podpísanú odporcom, aj podľa názoru odvolacieho súdu týmto nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. Vychádzajúc zo skutkových okolností, za akých navrhovateľ dával podpisovať odporcovi uvedenú listinu, ako i na skutočnosť, že navrhovateľ mal vopred pripravené znenie vyhlásenie o uznaní záväzku, dospel odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa k záveru, že takéto konanie je konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľ využitím mylných informácií dosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby, i keď odporca zrejme nemal vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je evidentné, že úmyslom navrhovateľa bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti odporcu ako spotrebiteľa. Takéto konanie odvolací súd taktiež považuje za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 citovaného zákona, pričom takéto konanie považoval aj za rozporné s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon je teda neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Takáto praktika podstatne zasahuje do práv

spotrebiteľa, pričom navrhovateľ postupoval v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti. Vzhľadom na vyššie uvedené uznanie záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatné, preto bola dôvodne uplatnená námietka zákonnej trojročnej premĺčacej doby.

Súd preto v konaní okrem nepreukázania existencie zmluvného vzťahu, preukázania formy nároku a práva požadovať úroky, poplatky a zmluvnú pokutu nemal ani preukázanú skutočnosť, že by úkon uznania dlhu so splátkovým kalendárom bol v prípadnom zmluvnom vzťahu vyvážený a nebol vykonaný len v prospech veriteľa na ochranu jeho záujmov, bol vykonaný v čase, keď nároky neboli premĺčané a teda je ich možné v súdnom konaní priznať (nie je zrejmé, ani kedy mal vzniknúť zmluvný vzťah).

Nakoľko súd v konaní nemal preukázanú existenciu samotného zmluvného úkonu, naplnenie základných náležitostí zákona č. 128/2010 Z.z., poskytnutie prostriedkov, nárok na úroky, poplatky a pod., celkové úhrady, tieto skutočnosti nemohlo preukázať uznanie dlhu, súd návrh ako nepreukázaný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., avšak nakoľko si odporkyňa ani vedľajší účastník na strane odporcu náhradu trov konania neuplatnili, súd vznik trov konania na ich strane z obsahu spisu nezistil, nárok na náhradu trov konania im nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).